

Må jeg så i øvrigt henvise til, som jeg også ved at det er fremgået af vores drøftelser i Europaudvalget, at der jo er forudset en mere omfattende revision af Traktaten, når medlems-tallet i EU overstiger 20. Til den tid vil det jo være naturligt at tænke mange ting igennem, herunder også Kommissionens måde at arbejde.

I øvrigt kan dette spørgsmål om kommissærer og deres repressalier over for kommissærer jo løses på flere måder. Det kan jo dels gøres internt i Kommissionen, og det kan selvfølgelig også gøres ved, at man tillægger Parlamentet beføjelser.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lige præcis det sidste, udenrigsministeren siger, er jo rigtigt: at man kan løse spørgsmålet omkring Kommissionens problemer på flere måder, og en af måderne, som jeg gerne vil høre udenrigsministerens holdning til, er at flytte initiativretten fra Kommissionen til Ministerrådet, så man sikrer, at det er de enkelte landes repræsentanter, ministrene med mandat hjemme fra deres nationale parlamenter, som er igang sætterne for den politiske debat på EU-plan, og ikke en embedsmandsstat i Kommissionen.

Selv om Dansk Folkeparti er enig med udenrigsministeren i – ja, vi kunne i virkeligheden have været helt foruden en ny regeringskonference, men det skal der komme – at det skal være den smallest mulige, så bliver det jo sådan, at der kan komme mange forslag på bordet, som udenrigsministeren også har tilkendegivet her under debatten, for der er jo ikke lukket af for, at landene kan stille forslag til regeringskonferencen.

Derfor kan et spørgsmål om Kommissionens placering selvfølgelig komme op, og dér vil jeg gerne høre, om regeringen så ikke er enig i, at et af svarene kunne være at flytte initiativretten fra embedsmandskommissionen til de folkelige repræsentanter fra landene, som kommer med et mandat hjemme fra de nationale parlamenter.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg er ikke tilhænger af at fratage Kommissionen initiativretten. Det tror jeg ville føre til en temmelig stor lammelse af Kommissionen og Kommissionens arbejde med forslag. Så det er ikke nogen mulighed.

Så synes jeg i øvrigt, at man skal se på, hvorledes arbejdet faktisk fungerer i praksis i Ministerrådet. Det er jo ikke sådan, at Kommissio-

nen ikke lytter til, hvad medlemsstaterne foreslår. Der kommer jo massevis af forslag fra medlemsstaterne, som indgår i behandlingen, og som Kommissionen så også tager op, og så bliver det en del af en løsning. Derfor vil jeg sige, at dette spørgsmål mere er ideologi og oven i købet teologi, end det er praksis.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 60

Jens Hald Madsen (V):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge til sammenholdet i NATO, som efter vores mening er fortrinligt for øjeblikket, og så det måske manglende sammenhold, der er i EU for øjeblikket omkring Kosovosituationen.

Først omkring NATO: Nu har Jeltsin lige afskediget sin regeringsleder, og det kan vel give en del uro, og når Rusland er med til at forhandle, så kunne jeg godt tænke mig at spørge udenrigsministeren om, hvilke påvirkninger udenrigsministeren tror det kan have, og samtidig spørge, om processen med Kina er ved at stoppe, eller om den igen kan udvikle sig.

Det sidste, jeg vil spørge om, er, hvad den danske regering vil gøre mod den manglende fælles koordination, der er i EU omkring flygtningefordelingen, omkring den manglende udbetaling af penge, og om det ikke sætter fokus på, hvordan fremtidens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik overhovedet kan etableres i et EU-fællesskab.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Udnævnelsen af en ny statsminister i Rusland er det jo vanskeligt at kommentere i detaljer, til dels på grund af tidsfaktoren. Vi har jo dårlig haft mulighed for rigtig at sætte os ind i de russiske reaktioner. En meget tidlig reaktion fra Rusland er kommet fra formanden for Dumaen, som stærkt har beklaget, at hr. Primakov ikke længere er statsminister. Derfor ville mit umiddelbare svar på spørgsmålet først og fremmest gå på, at udnævnelsen af den nye premierminister, statsminister, formentlig vil vanskeliggøre samarbejdet med Dumaen yderligere.

Hvad Kina angår, vil jeg først gentage det, som jeg jo også på Danmarks vegne og på regeringens vegne har sagt, at vi meget stærkt beklager den bombning, der fandt sted af den kinesiske ambassade i Beograd, og det er også